

Arrest

nr. 201 345 van 20 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Mazar-i Sharif. U bent van Tadzjiekse origine. Toen u nog erg jong was, verhuisde uw familie naar Chahab (provincie Takhar). Omwille van het werk van uw vader verhuisden jullie af en toe. U woonde op verschillende plaatsen in Takhar. U bent vier jaar naar school gegaan.

Uw vader was een generaal bij het Afghaanse leger. Toen hij op een dag gewond geraakte, moest hij ander werk zoeken. Hij had een handelszaak in een bazar in Chahab. Uw vader had een vete met ene T.M. (...). U weet niet waarom zij ruzie hadden. Op een dag werd uw broer N. (...) ontvoerd. Na het betalen van losgeld werd hij weer vrijgelaten. Een zus van uw vader werd eveneens ontvoerd. Van haar is niets meer vernomen. Omwille van al deze problemen besliste uw familie Afghanistan te verlaten. Jullie (uw ouders, uzelf, uw twee broers en vier zussen) gingen eerst naar Kabul. Daar namen jullie het

vliegtuig naar Riga (Letland), waar jullie nog anderhalve maand verbleven. Vervolgens zijn jullie naar België gekomen.

Uw vader S.N. (...) (ov 6.541.372) en uw moeder S.F. (...) (ov 6.541.372) dienden op 7 december 2009 een eerste asielaanvraag. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nam op 31 januari 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 27 april 2012 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd.

Begin april 2012, nog voor de RvV een arrest velde in de eerste asielaanvraag van uw ouders, keerde u naar Mazar-i Sharif terug. U wou er uw grootvader helpen die oud en behoeftig is. Echter, al gauw doken er nieuwe problemen op. Uw grootvader ontving een dreigbrief waarin de vijanden van uw familie aangaven dat u aan hen moest worden uitgeleverd. Uw grootvader regelde vervolgens een visum voor Tadzjikistan. U vluchtte weg uit Afghanistan en vestigde zich in Wahdat, nabij Dushanbe. U woonde er tweeënhalf jaar, de Tadzjiekse autoriteiten gaven u verblijfsdocumenten.

Uw ouders dienden op 18 oktober 2012 een tweede asielaanvraag in. Uw broer S.K. (...) (ov 7.595.713) diende zijn eerste asielaanvraag in. Uw familie herhaalde de problemen die al tijdens de eerste asielprocedure vermeld werden en die ongeloofwaardig werden bevonden. Uw familie merkte ook op dat uw zus M. (...) met zeer ernstige psychische problemen kampt. Op 29 augustus 2013 kreeg uw familie de vluchtelingenstatus toegekend.

Na een aantal jaar in Tadzjikistan besliste u uw familie in België te komen vervoegen. U nam het vliegtuig naar Iran, waarna u via Turkije, Griekenland en een u onbekende reisweg naar België bent gekomen. Op 15 januari 2016 ging u zich aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken en vroeg u asiel aan.

U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar u problemen vreest met de vijanden van uw vader. Bovendien acht u de algemene situatie in uw regio van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw Afgaans identiteitsdocument (taskara), uw Afgaans paspoort met daarin visa voor Tadzjikistan en Iran, een kopie van de verblijfsdocumenten die u in Tadzjikistan had, diverse documenten die u onderweg van Tadzjikistan naar hier ontving en een brief van uw grootvader in Mazar-i Sharif waarin deze verhaalt over uw problemen en die van uw familie.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u uw beweerde vrees voor de vijanden van uw familie niet geloofwaardig heeft gemaakt.

Zo kan worden vastgesteld dat u zich voor uw asielaanvraag baseert op de motieven die eerder ook al door uw ouders werden ingeroepen. Echter, het CGVS nam in het dossier van uw ouders op 31 januari 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en kwam daarbij onder meer tot de conclusie kwam dat hun relaas op diverse punten niet geloofwaardig bleek.

Ten tweede blijkt ook uit uw verklaringen dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de problemen die u en uw familie zouden hebben gekend. Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken de naam van jullie vijand niet eens te kennen (vragenlijst van 20 februari 2016, vraag 3.4). U ontkent dit nu (CGVS, p.12), maar wat dit betreft laat het gehoorverslag van de DVZ weinig ruimte voor interpretatie. U stelt deze keer dat deze persoon T.M. (...) heet maar weet dan weer bijzonder weinig over deze persoon. U weet niet van welke regio deze persoon afkomstig zou zijn (CGVS, p.12), u kan niet verduidelijken welke relatie er bestond tussen uw vader en deze T.M. (...) (CGVS, p.12), noch blijkt u te weten waarom uw vader problemen met deze man zou hebben gekregen (CGVS, p.6). Gevraagd of deze T.M. (...) net als uw vader in het leger zat, antwoordt u dat u de persoon niet kent (CGVS, p.12). Nochtans verklaarde uw vader dat T.M. (...) een soldaat uit zijn eigen divisie was, dat deze T.M. (...) zou zijn veroordeeld omdat hij een legercommandant vermoordde en dat hij later wraak nam op uw vader door hem neer te schieten (zie de beslissing van 31 januari 2012, toegevoegd aan het administratief dossier). Zelf zegt u dat uw vaders militaire carrière eindigde toen uw vader gewond geraakte. Hoe hij gewond geraakte en dat het T.M. (...) zou zijn geweest die uw vader neerschoot, blijkt u niet te weten (CGVS, p.5). U argumenteert dat dit "een probleem van toen" is en dat u uw vader nooit de vraag stelde hoe het allemaal in elkaar zat (CGVS, p.6). Dit is geen afdoende verklaring. Gezien u verklaart tot op heden de wraak van T.M. (...) te moeten vrezen, mag worden verwacht dat u meer informatie heeft over de ontstaansgeschiedenis van dergelijke vete, alsook over de persoon die u zou viseren.

Ook over de problemen die u in april 2012 zou hebben gekend, legt u allesbehalve overtuigende verklaringen af. U zegt dat u naar uw grootvader in Mazar-i Sharif terugkeerde en dat er vervolgens een

dreigbrief aan de deur geleverd werd (CGVS, p.2, 7, 12). Dit is in tegenstrijd met wat uw vader tijdens een van zijn gehoren voor het CGVS verklaard heeft. Uw vader beweerde dat uw grootvader op 9 of 10 april 2012 op straat werd benaderd door een persoon op een motorfiets. Deze man zou hebben gezegd dat uw grootvader de zoon van generaal N. (...) (u dus) moest uitleveren. Van een dreigbrief blijkt geen sprake. Uw vader verklaarde voorts dat u naar Tadzjikistan bent gevlucht, dat uw oom N. (...) met vrouw en kind eveneens naar Tadzjikistan kwam en dat u daar op 6 augustus 2012 ook nog eens vervoegd werd door uw grootvader zelf en diens tweede vrouw (gehoorverslag van 23 augustus 2013, p.4, 5). Het is zeer merkwaardig dat u zelf aangeeft dat u alleen woonde in Tadzjikistan en dat uw oom N. (...) en uw grootvader altijd in Mazar-i Sharif zijn gebleven (CGVS, p.8, 11).

Bovenstaande vaststellingen leiden tot de conclusie dat aan uw relaas en de beweerde problemen met T.M. (...) geen geloof kan worden gehecht.

Wat meer is, tijdens het gehoor rijzen zeer ernstige twijfels bij uw verklaring als zou u tot uw komst naar België in 2009 in het district Chahab van de provincie Takhar hebben gewoond. Zo wijst het CGVS op de bevreemdende vaststelling dat u niet meer weet in welk dorp van Chahab u voor uw vertrek uit Afghanistan gewoond zou hebben. U moet daar even over nadenken, stelt vervolgens dat u in Gozare Safakan verbleef maar voegt er aan toe dat het lang geleden is (CGVS, p.3). Even later twijfelt u opnieuw, zegt u dat u vergeten bent in welk dorp van Chahab u woonde maar dat het dichtbij Gozare Safakan was (CGVS, p.11). Iets later herhaalt u dat u vergeten bent in welk dorp u zou hebben gewoond (CGVS, p.14). Dit is zeer merkwaardig. Eveneens merkwaardig is dat u Chahab eerst enkele keren "Joyab" noemt en dat u verkeerdelijk meent dat Chahab de naam van een provincie is (CGVS, p.3), dit terwijl Chahab uiteraard een district van de provincie Takhar is. U zegt verder dat jullie gezien de beroepsactiviteiten van uw vader steeds dienden te verhuizen maar dat jullie wel in Chahab bleven (CGVS, p.10). U kent evenwel geen namen van andere plaatsen in Chahab waar u dan zou hebben gewoond (CGVS, p.10). Gevraagd naar namen van andere, omliggende dorpen kan u er zich geen enkel herinneren (CGVS, p.11). Evenmin kan u één naam noemen van een ander district van de provincie Takhar (CGVS, p.4). Het is niet aannemelijk dat iemand die in Chahab zou zijn opgegroeid, geen info heeft over al die zaken.

Verder blijkt u zich de naam van de bazar niet te herinneren, hoewel uw vader daar een groothandel zou hebben gehad (CGVS, p.5). U stelt verder dat u school liep maar kan zich niet eens herinneren waar de school was (CGVS, p.4). Als het CGVS u vraagt of u dan nog enige (visuele) herinnering heeft aan Afghanistan, of u een anekdote over uw leven daar kan vertellen om uw verblijf aldaar op een of andere manier geloofwaardig te maken, blijkt ook dit telkenmale een onmogelijke opgave (CGVS, p.13).

U verklaart zelf dat u op 14 september 1994 geboren bent en argumenteert herhaaldelijk dat u nog minderjarig was toen u naar België kwam. Echter, alles wijst erop dat u ouder bent dan u wenst toe te geven en dat uw beweerde minderjarigheid er enkel op gericht was een gehoor als volwassen asielzoeker te vermijden. Alleszins geven al uw identiteitsdocumenten (taskara, paspoort, verblijfsdocumenten Tadzjikistan) aan dat u in 1991 geboren bent. Ook ten overstaan van het UNHCR in Ankara verklaarde u van 1991 te zijn. Bijgevolg kan worden verondersteld dat u bij uw beweerde vertrek uit Afghanistan in 2009 achttien jaar oud was, en kan dus ook worden verwacht dat een toen achttienjarige, nog meer dan een vijftienjarige, kan verduidelijken van waar hij afkomstig is, waar zijn vader werkzaam was en waar hij zelf school liep. Dat u er niet in slaagt om op deze en andere eenvoudige vragen een antwoord te formuleren, toont aan dat u niet in Chahab, waar u en uw familie voor jullie komst naar België problemen zouden hebben gekend en waar uw jongere broer zou zijn ontvoerd, gewoond heeft.

Verder dient te worden opgemerkt dat uit diverse zaken kan worden opgemaakt dat u mogelijks zeer geruime tijd en dus al voor komst naar België in 2009 in Tadzjikistan heeft gewoond. Ten eerste is er de hierboven gedane vaststelling dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u van Takhar afkomstig bent. Voorts stelt het CGVS vast dat u in april 2012 naar Afghanistan terugkeerde en dat u nauwelijks tien dagen later naar Tadzjikistan doorreisde. Dat u daartoe genoodzaakt was omdat u in Mazar-i Sharif bedreigd werd, is ongeloofwaardig gebleken. Verder kan worden gewezen op de verklaringen van uw vader, waaruit kan worden afgeleid dat uw grootvader, uw oom en hun gezinnen in Tadzjikistan wonen. Dat u dit zelf ontkent, is veelzeggend en doet andermaal vermoeden dat u belangrijke informatie verzwijgt. Voorts is uw relaas ook op een ander punt tegenstrijdig met dat van uw vader. Hoewel uw vader zei dat jullie in 2009 het vliegtuig in Tadzjikistan namen om zo naar Letland te vliegen (gehoorverslag d.d. 30 augustus 2010, p.5), verklaart u dat jullie een vlucht namen in Kabul en dat deze jullie naar Letland bracht (CGVS, p.7). Het is opmerkelijk dat u ook daarover tegenstrijdige verklaringen aflegt. Tot slot kan nog worden gewezen op het schijnbare gemak waarmee u in 2012 verblijfsdocumenten voor Tadzjikistan bekwam. Al kort na uw aankomst in Afghanistan verkreeg u een visum voor Tadzjikistan. U reisde vervolgens naar Dushanbe, alwaar u begin mei al een verblijfsdocument geldig voor drie maanden bekwam. Daarna werd uw verblijf telkens met een jaar verlengd. Dat de Tadzjiekse autoriteiten uw problemen in Afghanistan zouden hebben beoordeeld en u

als het ware een vluchtelingenstatus toekenden (CGVS, p.9), blijkt gezien het vage en ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen allesbehalve aannemelijk. Al deze vaststellingen lijken er op te wijzen dat u voordien mogelijk ook al zeer geruime tijd in Tadzjikistan woonde.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS d.d. 12 mei 2017 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot de landen en plaatsen van eerder verblijf. U werd in de loop van het gehoor meermaals en uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u mogelijk zeer lange tijd en wellicht ook al voor uw komst naar België in 2009 in Tadzjikistan heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Echter, u heeft ervoor gekozen vast te houden aan uw frauduleuze verklaringen en beweerde voor uw komst naar België in Chahab te hebben gewoond (CGVS, p.7, 8, 13).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Wat betreft uw verwijzen naar uw familieleden die de vluchtelingenstatus werden toegekend, dient te worden opgemerkt dat elk asioldossier op zijn eigen merites dient te worden beoordeeld. Gezien u heeft verzaakt aan uw plicht tot medewerking met het CGVS, dient in uw geval te worden geconcludeerd dat u uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

De documenten vermogen de appreciatie van het CGVS niet te wijzigen. uw Afghaans identiteitsdocument (taskara) werd opgemaakt in Mazar-i Sharif en moet aantonen dat u daar geboren bent. Dit gegeven staat niet ter discussie. Uw Afghaans paspoort met daarin visa voor Tadzjikistan en Iran, een kopie van de verblijfsdocumenten die u in Tadzjikistan had en diverse documenten die u onderweg van Tadzjikistan naar hier ontving, bevestigen uw identiteit, uw verblijf in Tadzjikistan in recente jaren en uw verklaringen in verband met uw reisweg. Ook dit zijn zaken die niet betwist worden. De brief van uw grootvader in Mazar-i Sharif waarin deze verhaalt over uw problemen en die van uw familie is geen betrouwbaar document. Zoals hierboven werd aangetoond, kan er geen geloof worden gehecht aan de beweerde moeilijkheden met T.M. (...) en de zijnen. Bovendien kan er geen objectieve waarde worden verleend aan een brief die door een familielid werd geschreven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Beoordeling van de zaak

2.1. Uit de inhoud van het feitenrelaas in de bestreden beslissing blijkt dat (minstens een aantal van) verzoekers naaste familieleden (zijn ouders, broer en zus) in 2013 zijn erkend als vluchteling in België.

Uit de bestreden beslissing blijkt daarbij dat verzoekers familieleden zich gedurende de procedure in het kader waarvan zij erkend werden als vluchteling onder meer beriepen op dezelfde problemen als deze die door verzoeker worden aangevoerd in het kader van onderhavige asielaanvraag.

In de bestreden beslissing wordt er om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers aangevoerde problemen en vrees onder meer verwezen naar de in hoofde van verzoekers familieleden en tijdens hun andere, eerdere asielprocedure gedane vaststellingen omtrent deze (ook door zijn familieleden aangevoerde) problemen. Tevens wordt er gewezen op de individuele beoordeling van asielaanvragen en wordt er gesteld dat verzoeker zelf geen nood aan bescherming aannemelijk maakt.

In de bestreden beslissing wordt er echter nergens aangegeven op basis van welke elementen of problemen of om welke reden(en) verzoekers naaste familieleden zijn erkend als vluchteling.

Verder dient te worden vastgesteld dat de beslissing(en) op basis waarvan verzoekers familieleden werden erkend niet in het dossier zijn opgenomen en dat de redenen op basis waarvan zijn familieleden erkend werden in hun hoedanigheid van vluchteling ook anderszins niet blijken uit het administratief dossier.

2.2. Hoewel deze redenen nergens blijken uit het dossier, werd er aan verzoeker tijdens het gehoor bij het CGVS onder meer meegedeeld als volgt: *"Ik al eerlijk zijn met u. er waren al twijfels bij de herkomst en problemen van uw familie. Dat ze erkend werden, hoeft niet te betekenen dat de problemen geloofwaardig werden bevonden"* (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.4). Bovendien werd even verder ten aanzien van verzoeker aangegeven: *"Ik zei al, in het geval van uw familie waren er al twijfels bij de geloofwaardigheid, ze kregen eerst neg beslissing. Zij zijn erkend, om redenen die ik u niet kan meedelen"* (ibid., p.7). Later tijdens het gehoor werd door de ondervrager nogmaals gesteld: *"Ik waarschuw az nog eens, we nemen pauze, na de pauze moet hij eerlijk worden over zijn verleden, zijn herkomst. Ik herhaal dat familie om andere redenen werd erkend"* (ibid., p.8).

2.3. Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift, blijkens de inhoud van de bestreden beslissing met recht, dat zijn familieleden zich gedurende de asielprocedure in het kader waarvan zij werden erkend als vluchteling (deels) beriepen op dezelfde problemen als degene die hij aanvoert. Hij stelt dat, gezien zijn familieleden werden erkend op basis van dezelfde feiten, verweerder niet kan verwijzen naar een eerdere beslissing van het CGVS die anders luidde. Verder voert verzoeker aan dat ten aanzien van zijn familieleden door het CGVS bij nieuw onderzoek werd vastgesteld dat er eerder ten onrechte geen geloof werd gehecht aan hun asielrelaas.

2.4. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker er tijdens het gehoor bij het CGVS meermaals op werd gewezen dat omtrent de door hem aangevoerde problemen reeds ten aanzien van zijn familieleden werd vastgesteld dat deze ongeloofwaardig zijn en dat zijn familieleden op basis van andere redenen dan de door hem aangevoerde redenen zouden zijn erkend als vluchteling. Tevens blijkt dat er in de bestreden beslissing gesteld wordt dat de erkenning in hun hoedanigheid van vluchteling van verzoekers familieleden in hoofde van verzoeker niet kan leiden tot de vluchtelingenstatus. Partijen nemen hieromtrent een uiteenlopend standpunt in.

Daar nergens uit het dossier of de bestreden beslissing kan worden afgeleid op basis van welke elementen of problemen of om welke reden(en) verzoekers naaste familieleden zijn erkend als vluchteling, verkeert de Raad in de onmogelijkheid om te beoordelen of deze elementen, problemen en redenen in hoofde van verzoeker al dan niet kunnen leiden tot de toekenning van internationale bescherming.

2.5. Gezien de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 31 mei 2017 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT